

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Sprava na Kranjskem.

Pri „Slovenčevih“ imajo velike kolone. Naš dopisnik, ki se je z meščanskimi krogovi prvi oglasil proti spravi, je prva žrtev, druga pa smo mi. Dopisniku se očitajo, da je „bik“, „pobalin“, nam pa, da smo si „pamflet“ naročili, in da smo odgovorni za njega vsebino. Ne bomo se podajali v boj s „Slovenčevim“ gospódom, vendar pa odločno zavračamo sumnjo, da smo si kake dopise proti spravi naročili. Brez sumničenja ti gospodje, kakor tudi brez psovka živeti ne morejo! Naturam si expellas furca ite. Mi pa vzlic temu ostajamo pri svojem prepričanju, da je koristno, če se o toli važnem vprašanju sprave, ki se je rodilo čez noč, začujejo tudi glasovi izmej srede naroda samega, ki ima tako pri katoliško-narodni, kakor pri narodni stranki zadnjo in odločilno besedo. Za štirinajst dni napravita dr. Šušteršič in dr. Tavčar lahko spravo, če pa ne bodo te sprave potrdili volilci, razpadla bode skoraj v hipu, v kojem se je rodila! Kdor se hoče — izključeni so le anonimni dopisi — oglasiti za spravo, ali proti nji, odprt mu je naš list. Svobodi v izrazu ne stavljamo nikakih mej, naj vsak pove svoje mnenje, kakor mu srce meleva, in ne štejemo mu v slo nikakih napadov, bodi si da se obračajo proti nam samim, ali pa proti katolikom. Za pisavo kot tako ne moremo prevzeti odgovornosti, to je pač naravno, in do cela smešno je, če nam „Slovenčevi“ z vso silo to odgovornost v bisago potiskajo. Zatorej ne krenemo s steze, na kojoj smo se podali, in naj nas gospodje „Slovenčevi“ še tako surovo napadajo! Za danes došel nam je glas z Notranjskih kmetakih občin, ki slove tako-le:

IV.

Pozvali ste nas izreči svoje mnenje o spravi mej obema narodnima strankama na Kranjskem, in zato prosimo, da objavite sledeče vrstice, tudi če ne soglašate z njimi.

Vsak treznomislec človek, ki zavzema kako dostojanstvo ali izvršuje kako obrt in trgovino in tudi zasebnik, ki uživa svojega dela sadove, vsak želi živeti v miru. Le oni elementi, ki nimajo ničesar izgubiti, želé prepira in boja. Vsak domač prepir je škodljiv, tembolj škodljiv nam Slovincem, ki smo svobodni, majhen narodič brez kapitala in

škoda je, da se naše moči izrabijo v domačih preprih, namestu da bi bile v korist narodu samemu.

Jasno je torej, da mi nismo nasprotniki miru in sprave, temveč le srčno želimo, da se ista doseže!

Nastane pa vprašanje, kaj zahtevajo naši spravljivi nasprotniki od nas in kaj nam hočejo žrtvovati? Pri vsaki spravi ali poravnavi treba, da se stranki odpovesta vsaj deloma svojim domnevnim pravicam, tako nas že uči naš državljanski zakonik. Kaj moramo toraj mi zahtevati od nasprotnikov in kako daleč smemo iti v svoji popustljivosti? To sta vprašanji, na kateri treba vsestransko odgovarjati, oziraje se pri tem vedno na korist našega naroda.

Dovolite nam torej, da pri tej priliki narišemo naše domače razmere in stavimo svoje zahteve na katere se morate pri pogajanju ozirati, sicer bode ta, v mestu sklenjena poravnava ostala za nas, bivajoče na kmetih le zgolj na papirji!

Mi priznamo, da so v Ljubljani celo drugačne razmere, in da meščanstvo lahko zagovarja svoje stališče tako, kakor se to vidi iz „glasu iz meščanstva“ v današnji številki. Toda mi se ne moremo strinjati popolnem s tem glasom. V stolnem mestu ste začeli sedaj nekam hitro živeti, konec stoletja, električna luč menda upliva na Vas, kajti drugače ne bi bilo mogoče, in mi se v vsem svojem precejšnjem pesimizmu nismo mogli nadejati taci pojavov, kakršne vidimo zdaj v Ljubljani. Da se na primer mož, na čegar kremeniti, neupogljivi značaj smo prisegali, kar najedenkrat kakor otroci pri igri začne kujati in izstopi iz stranke, da drugi mož kar najedenkrat obrne hrbet onemu listu, ki ga je kakih dvajset let gmotno vzdrževal in sploh socialno preskrbel mu ono stališče, katero je dozdaj zavzemal, da ta mož sedaj prestopi v sovražni tabor — taki pojavi so se nam na deželi, ki bolj počasi mislimo, toda svoje prepričanje vzdržujemo, zdeli nemogoči!

Toda vrnimo se k naši spravi. Pri nas na Notranjskem je socialno življenje neizrečeno žalostno. Res je sicer, da k naši stranki spadajo vsi izobraženci, vsi gmotno boljše stoječi posestniki, vsi uradniki, trgovci, učitelji, in da nasprotna stranka obstoji iz nerazodne mase, organizovane po kaplanih s pomočjo vere, škofovske avtoritete, z denarnimi

sredstvi iz Ljubljane in ne malo tudi s socialističnimi nauki; res je nadalje, da smo prišli do prepričanja, da se ta stranka ne bode mogla dolgo vzdržati, da bodo njeni, z neko nerazumljivo in nepremišljeno naglico zasnovani zavodi v kratkem začeli hirati in znano je slednjič, da je ta nerazodna masa že postala nepotrpežljiva, ker vidi, da se dane obljube ne spolnjujejo, in da kriza ni več daleč. Pri denarnih zavodih treba treznih, zmernih ljudi, ki ne gledajo na svojo korist, ne pa nezrelih mladičev, ki iz semenišča niso prinesli s sabo nikakih skušenj, zato pa toliko več fanati ne gospodoželjnosti. Novi izvršilni red in novi posojilniški zakon uničila bode v nekaj letih vse te nenaravno vzdržane zavode in nam ne bode žal zanje! Žal pa nam je za naše ubogo zapeljano ljudstvo, katero bode pri tem trpelo škodo.

Zaradi tega je naše mnenje tako: Če dobite prepričanje, da imajo voditelji klerikalne stranke toliko moči in ugleda, da bodo mogli umiriti in neškodljive storiti naše bojne kaplane, če imajo sploh resen namen in voljo to storiti, če ta ponudba sprave ni samo poskus v narodno stranko zasejati seme razpora, potem sklenite mir in hodite z njimi skupno pot v vseh gospodarskih vprašanjih, ustavite gnjusen časnarski boj proti osebam, ki stoje na čelu strank na obeh straneh, ukrenite sploh, kar se Vam zdi potrebno, varujte le naše liberalno mišljenje v zasebnem življenju in branite našo šolo!

V Ljubljani, 11. januarja.

Poljaki o češkem vprašanju. Lvovski časopisi pišejo, da žele vsi Poljaki v Galiciji, naj bi izšli Čehi iz sedanje krize zmagovito in s trajnimi narodnimi pridobitvami. Poljaki sodijo, da se morajo narodna in jezikovna vprašanja rešiti v dež. zboru. Ker pa dokazuje cela vrsta prikaznij, da se gre sedaj tudi že za državno krizo in da so temelji konstitucionalnega in parlamentarnega življenja v opasnosti, zato svare Poljaki Čeha pred jednostranstvijo. Dogodki kažejo da je sedaj večina strank, ki se opira na program avtonomistov, v nevarnosti. Previdnost in zmernost treba torej Čehom, ako želé, da se državna kriza ne pohnjša. Težišče sedanje cislutvanske politike je tedaj v Pragi, in v rokah Čehov je usoda Avstrije.

LISTEK.

Sveti večer.

(Besede K. J. Erbeua uglasbil Karel Bendl).

Dne 23. septembra minolega leta so izročili bratje Čehi jednega svojih največjih umetnikov, Karla Bendla, materi zemlji. Češka glasba je izgubila v njem odličnega in ljubeznivega zastopnika, izgubila je umetnika, ki je vestno stvarjal, ki je svoj poklic izvrševal z vso resnostjo in unemo, strogo presojojoč vsako svojo delo. Zapustil je dovršene skladbe, opere, maše, orkestralna dela in nebroj zborov, samospelov in klavirskih točk.

Najljubša vrsta skladb so bile Bendlu zborne scene; pripovedujoče ali dialogiške balade je uglasbil za soli, zbor in orkester, naredil je iz njih nekake moderne posvetne oratorije. Prištevajo se tem delom „Smrt Prokopa Velikega“, „po bitvi Belogorski“, „Spavil nad vodami“, „Švanda dudák“ in največja badalada „Sveti večer“ (Stědry den).

Snov za „Sveti večer“ je vzel pesnik iz narodnih pravljic. Pri vseh Slovanih je božični večer obdarovan

van z vražami. Gospodar, gospodinja, mladenič in dekle, vsakdo se trudi potom vraže poizvedeti, kaj ga čaka v prihodnjem letu. Jedna takih vraž, s katero poizvedujejo dekleta po svojih bodočih zaročencih, se nam kaže v svetem večeru.

Mlada Anka, ki ima še svobodno srce, gre z družico o polnoči v gaj, kjer rastejo nad modrim jezerom stare vrbe. Tu hoče pogledati v globoko jezero in pogledati milemu v oko. In res vidi postavo moža in spozna v njem — svojega Ivana.

A tudi družica se spogne k jezeru, vidi pa cerkev, jasne luči in v njih sredini — rakev in črni križ! —

Ko sta se log in njiva iznova okrasila s cvetjem, se pelje od cerkve svatba mej veselimi petjem. Isto temnozeleno suknjo ima ženin, isti šopič rož za klobukom, kakor ga je videla deva na sveti večer v jezeru. In tak ženin pelje v svojo rodno hišo Anko, krasno žensko. — Ni trajala dolgo sreča! Rakev, črni križ je videla Ankina družica, in predno je prešlo leto, neso mrliča v črni odeji. Zvonenje, jok, žalovanje, zveneče trombe spremljajo mrliča. Ni je več krasne rožice.

Ko se pa zopet bliža sveti večer, ko je zopet

adventa le še malo, se nam razvije slika, s katero se je balada pričela; okrog ognjišča, pri katerem dremlje stara mati, predejo deklice mehki lan. A niso več tako vesele kakor pred letom, saj dveh več ni v družini. Zato pa trdno sklenejo, urno vrteč svoje kolovrate, da letos ne pojde nobena gledat v jezero, ker je bolje zreti v tmo mračno, kakor da se odkrije bodočnost goljufiva in se spozna strašna resnica.

Rojenemu liriku je bila Bendlu snov „Svetega večera“ kakor nalašč prikladna, in mu je bilo mogoče tu na širokih melodičnih tēmih, s pomočjo kontrapunkta v polifonskem stilu, v vzorni in duhovito slikoviti instrumentaciji zgraditi muzikalčno stavbo, katero imenuje Em. Chvála njegovo najbolj dozorelo delo.

Samo štiri tone: c, h, a, h je vzel Bendl, slično kakor Schumann v svojih Bachfugah za orglje: b, a, c, h (Bach), in kot „basso ostinato“ je je vpleten ta motiv v vsem delu, v vseh mogočih kombinacijah in izpreminjavah, v rznih instrumentih, v raznih tonih in ritmih se nahaja; na tem motivu stoji ves orkester.

Po skrivnostnem, počasnem uvodu in kratkem

Z bodočnostjo Jugoslovanov sta se bavila zadnje dni dva odlična jugoslovanska lista „Dubrovnik“ in „Jedinstvo“. Prvi časopis je prinesel iz peresa učenega srbskega rodoljuba članek, ki je poln obupa nad našo bodočnostjo in ki z najrezkejšimi besedami obsoja nedelavnost in neslogo mej cislitvanskimi in translitvanskimi Slovani. „Breznačajnost, abstrakcija, anarhija duševna brezplodnost — to so značajne črte našega (srbskega) plemena ali, da bolje rečemo, srbskih voditeljev pri kraju te znamenite dobe; in ne samo našega, nego tudi bratskega nam plemena hrvatskega in vsega jugoslovanstva. Srbski narod ne vidi drugega kakor tmino na narodnem horizontu, vidi, da je srbstvo v popolni agatiji, v nedostajanju meščanskih vrlin, v impotenciji patrijotizma, v popolnem siromaštvu misli in akcije. Jugoslovanstvo trpi na atrofiji volje ter je slično drhtečemu starcu. Mladina je brez narodnih vzorov ter se kruhoborsko prodaja vladi in socijalizmu.“ Zato kliče „Dubrovnik“ iz dna duše po možu, ki reši jugoslovanstvo popolnega propada, moža, ki bi združeval v svoji osebi delavnost Vuka s širokimi mislimi Mihajla ali Petra II Petroviča ter kakor junaški Korzikanec dovede jugoslovanstvo na pot zedinjenja. „Jedinstvo“, ki se zлага docela z „Dubrovnikom“, meni da je prva naloga Jugoslovanov delati na to, da se združijo Hrvatje, Srbi in Slovenci v jedno celoto, kateri središče bi bil Zagreb.

V Italiji je predlagal finančni minister Luzzati, naj se mali posestniki oproste zemljiškega davka. Predlog Luzzatija ni le politično pameten, nego tudi pravičen, kajti mali posestniki trpe neznosno pod silno težo davkov. Toda strankarstvo je mej italijanskimi politiki večje, kakor sočutje z malimi kmeti, katerim vzame fiskus še zadnji grižljaj izpred ust; opozicija, na čelu milijonar Lounico, dolži Luzzatija lahkomišljene zapravljivosti, dasi je primanklaj v budgetu docela pokrit. Seveda bogatini se ne menijo nikjer za stradalajoče.

Prvo kubansko ministerstvo je bilo na novega leta dan v vladni palači v Havani zaprišeno. Ministerski predsednik je José Maria Galvez, ki je rojen Kubanec, eden prvih odvetnikov, govornikov in žurnalistov Avtonomist iz prepričanja je zastopal vedno stališče, da treba doseči avtonomijo postavnim putem, zato je vsak vstanek obsojal. Prejšnji tajnik avtonomistične stranke, Antonio Govin, je minister prava in notranjih del, razen tega odličen pisatelj in imeniten govornik. Tudi ostali so ugledni možje, zastopajoči vse liberalne strančice.

Dopisi.

Iz Moravé, 6. januarja. Vrlo moravsko pevsko društvo je v kratkem času svojega obstanka priredilo že mnogo zabavnih večerov. Vse te veselice so se jako dobro obnesle in privabile mnogo domačinov, pa tudi obilo tujcev. Vendar smemo po pravici trditi, da tako izvrstno ni uspel doslej še nobeden tak večer, kakor zadnji, s katerim je moravsko pevsko društvo na jako slovesen način praznilo stoletni spomin rojstva moravškega rojaka pesnika Ivana Vesela Koseskega. Vredno je, da na kratko poročamo o tem prelepem večeru in ga otmemo pozabi. Sicer je naše poročilo že malo kasno, vendar se nadajamo, da to dobro došlo i

recitativu baritonovem zapoje ženski zbor pesem predic, figuracije v godalih pa jo spremljajo toli karakteristično, da mora vsakdo spoznati vršanje in šumenje kolovratov; zato ljubko pesmico pa nastopi moški zbor z drugim glavnim motivom na besede: „Oj, Božiča sveti čas!“ Tudi ta kratki, jedrasti motiv si takoj zapomnimo in spoznamo, kadar se ponovi. Zbor največjega efekta, moderne, elegantne konstrukcije, harmonijske in kontrapunktiške je ta mogočen slavonspev božičnemu večeru, in skoro postransko ulogo ima v ta zbor vstavljeni, krasni, proti koncu celo dramatični samospjev sopranov. Čarobna je nadaljna slika polnoči, nežna pibala in zvonka harpa, rogovi in flavte prevladajo, zbor s kratkim tenorsolo pa le spopolnaje orkestralno petje. Ko pa zagleda deva svojega zaročenca v jezeru, izraža tudi zbor svoje veselje, a družici, ki vidi rakev in črni križ, izreče sožalje. — Za tužnim in pretresljivim stavkom pride svatba, radost, ki vzkipi do razposajenosti pri besedah: „Ženin vede v hišo rodno Anko, krasno ženo.“

Odšla je svatba mimo nas, le posamni „hejsa, hej!“ se še sliši, z malo reminiscenco na svatbo, na valček končuje orkester. —

domačemu i tujemu občinstvu. Izbrana družba se je sešla v nedeljo, 2. januarja t. l. popoldne ob 3. uri v ukusno osajenih prostorih „Kavkove“ gostilne v Moravčah. Bil je res tukaj zbran cvet moravške doline, vsi tukajšnji župani in gospodarji, mej njimi tudi posestnik rodne hiše Koseskega iz Spodnjih Kosez, Bokše. Spomin na slavnega Moravčana Koseskega je pa tudi semkaj privabil lep venec tujih gostov; omenim naj samo iz Lukovice g. župana Luko Mlakarja in iz Brda nastopne gg. uradnike: notarja Hafnerja, sodniškega pristava dr. Krauta in davčnega kontrolorja J. Dereanija. Tako odlične družbe pač Moravče že dolgo niso videle. Otvoril je večer s krepkim pozdravom g. Francišek Hiersche, beneficijant na Vrhopolji in zajedno načelnik moravškega pevskega društva. Nato sta bili na vrsti pesmi „Pob atimja“ in večeru primerna „Vojaška“ (besede Koseskega), kateri so pevci vrlo zapeli pod izvedenim vodstvom svojega neumornega vodje, g. nadučitelja moravškega Janka Tomana. Kot slavnostni govornik je nastopil g. Makso Pirnat, visokošolec z Dunaja. Slavil je v začetku svojega govora prirodno lepoto moravške doline. Posebno pa je poudarjal nadarjenost moravškega ljudstva, iz katerega srede so izšli slavni možje, kakor Jurij baron Vega, pesnik Anton Olibun pa tudi nocojšnji slavljeneč, Ivan Vesel Koseski. Slikal je v glavnih potezah življenje Koseskega, narisal dobo, v kateri je on toliko v zvezi s pokojnim dr. Janezom Bleiweisom storil za probujno Slovencev, in podal pregled najbolj znanih njegovih pesmij. Vnemal je Moravčane, naj se tega slavnega svojega rojaka dostojno spomnijo le os, ob stoletnici njegovega rojstva. Pripomorejo naj po svojih močeh, da se mu vzida spominska plošča v rojstno hišo; proslavé naj ga pa posebno s tem, da ustanové ravno letos kmetijsko podružnico, katera bi bila tolike važnosti za prežalostni gospodarski položaj moravške doline. Končno je spominjal govornik svoje rojake, naj bodo složni in jedni, kedar se gre za čast, povzdigo in korist prelepe moravške doline in zaklcal njihovemu vzajemnemu delu v ta namen: Bog in sreča junaška! Z govorom je bila vsa družba jako zadovoljna, posebno še priprosti možje, katerim je govornik govoril iz srca. Po slavnostnem govoru se je takoj ustanovil odbor za slavnost Koseskega, katera se ima prirediti 14. velik-ga srpana. Ko je v Spodnjih Kosezah sv. Lovrenca opravilo. Na čelo odbora je stopil g. dekan in deželni poslanec Tomo Kajdiž; odbor pa obstoja iz sedečih gospodov: Jakob Cepuder, župan Koseski, J. Dereani, davčni kontrolor na Brdu, Janez Hušnikar, župan dobijski, Luka Mlakar, župan lukoviški in Janko Toman, nadučitelj moravški. Ta odbor bo stopil v vzajemno delovanje s pisateljskim društvom v Ljubljani, ki je že obljubilo, da se udeleži te slavnosti, in da prispeva za spominsko ploščo. Oficijalni del se je končal s pesnima „Savska“ in „Za dom mej bojni grom“. Potem pa se je razvila prav lepa, prijazna in neprisiljena prosta zabava. Prepevale so se lepe domače pesmi in spregovorilo se nekaj navdušenih napitnic. Napijalo se je presvetlemu cesarji povodom petdesetletnega jubileja njegovega slavnega vladanja, napijalo tudi vrlim moravškim možakom in tudi v slovo Francišku Hierscheju, dosedanjemu načelniku moravškega pevskega društva, ki sedaj odhaja kot župnik na Soro. Imela je ta prosta zabava na sebi značaj, rekel bi, pristrénega rodovinskega godovanja; zato pa tudi navzoči dolgo niso mogli narazen, šele pozna nočna ura jih je razločila.

M. Podkrajec.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. januarja.

— („Slovenske Matice“) CXIII. odborova seja bo v sredo dne 19. januarja t. l. ob petih popoldne v društvenih pisarniških prostorih.

Smetani v spomin je posvetil Bendl svoj „Sveti večer“; kako je on tega prvega umetnika čislal, in koliko je z njim narod izgubil, to nam priča pogrebna koračnica, stavek največje umetnosti. Ne za krasno rožico, ki je vsahla, ko porazal bi jo za koso, za Smetano žaluje v tej pogrebni Bendl, in on je znal globoko žalovati.

Minula je radost, pa tudi žalovanje. Po kratki orkestralni medigri smo zopet pri starki in pri deklacijah, ki predejo mehki lan.

Široko je izpeljan finale na prvem glavnem motivu, v velikanski gradaciji se še zadnjič zaslisi drugi glavni motiv, mirno v kratkem vokalnem stavku konča zbor, in tudi orkester polagoma potihne z milimi arpežijami harfe.

* * *

Končno navajam vire, katere sem rabil za članek o Beethovnovi „Eroica“ simfoniji in za ta članek: L. Nohl, Biografie Beethovns; Dr. Gerh. v. Breuning, Aus dem Schwarzschanierhause; Em. Chvála, 25 let češke glasbe; Neu musikal. Presse; in glavni vir: partiture obeh skladb.

Josip Čerin.

Vzpored: 1.) Naznanila predsedništva. 2.) Odobrenje zapisnikov o 111. in 112. odborovi seji. 3.) Poročilo gospodarskega odseka. 4.) Poročilo književnega odseka. 5.) Poročilo tajnikovo. 6.) Eventualia.

— (II redni koncert „Glasbene Matice“.) Program tega koncerta, ki se bo vršil jutri, 12. t. m., obsega razun Beethovnov „Eroica“ simfonije in Bendlovega posvetnega oratorija „Sveti večer“ še tretjo, nič manj zanimivo in jednako klasično točko: Saint-Saënsov koncert za cello s orkestrom, katerega bo igral g. Julij Junek, učitelj „Glasbene Matice“ in virtuozi na svojem instrumentu. Saint-Saëns, rojen 9. oktobra 1835. l v Parizu, je najboljši zastopnik francoskih instrumentalistov. Tako nam podaja bogat program vsevažne točke treh narodov, nemško, francosko, češko. Našemu razumnemu občinstvu bo ta internacionalna vzpored gotovo ugajal, in dokaz tega naj bo mnogobrojen obisk koncerta. — Ker je g. J. Pribil obolel, prevzel je s posebno prijaznostjo g. A. Razingera tenor-solo v „Svetem večeru“.

— (Ples pevskega zbora „Glasbene Matice“) bode letos, kakor smo že poročali v soboto dne 15. t. m. in sicer v zgornji veliki dvorani „Narodnega doma“. Vabila so se te dni razposlala. Kdor slučajno ni dobil vabila in se želi udeležiti plesa, naj se oglasi v trgovini gosp. J. Lozarja na Mestnem trgu.

— (Odbor efektne loterije društva za zgradbo zavetišča in vzgojevališča v Ljubljani) odgovarjajoč na mnogostranska vprašanja, naznanja slavnemu občinstvu, da se bode srečkanje efektne loterije vršilo leto pozneje. Do takrat se bode razpečevanje še nerazprodanih srečk nadaljevalo.

— (Poljanska cesta.) Piše se nam: Zadnji semenj imel sem opravilo na živinskem semnju. Semnjišče je pač lepo urejeno in veliki kostanji razprostirajo po leti prav prijetno senco. Čudom se moram pa čuditi, kako to, da mesto za Poljansko cesto prav nič ne stori. Sedaj je že nad 10 let, kar ima občina tam doli semnjišče, ali cesta na „Spodnjih Poljanah“ je ostala kakor je bila pred 100 leti kljub temu, da je sedaj jedna prvih prometnih cest. Nisem videl kmalu kje toliko blata kakor na tej cesti na smajni dan. Čas bi bil, da se mesto vender tudi te ceste usmili, da ne bodo rekli tujci, ki dohajajo na naš semenj, da je Ljubljana prava „blatna vas“. Vsaj kameniti hodnik naj se napravi do semnjišča, da ne bo treba sredi ceste hoditi in blato do členkov gaziti. Pri kraju sedaj tako ni mogoče hoditi; ljudstvo — ker ni hodnika — tam živino goni in ako nočeš, da te sune ali vdari kaka žival, moraš v sredo ceste! — Op. ured.: Saj glede blata tudi v sredini mesta, žal, nismo dosti na boljem, akoravno se drza in strže sem ter tja. Vzrok temu je, da je gramoz, s katerim se nasiplje naš takozvani „mac-adam“ (!) skrajno slab in se ne rabi več dolomit, kakor prejšnja leta! Želeti je le, da se začne zopet rabiti dolomitni gramoz in kmalu bo tudi manj blata. Čujemo, da se to bajé zgodi v kratkem.

— (Ulom v Židovskih ulicah.) V noči od sobote na nedeljo izvršil se je v Židovskih ulicah št. 5 predrzen ulom v prodajalnico čevlarskega mojstra Matije Perneta. Tat, ki je moral imei ponarejen ključ od vežnih vrat, strl je pri prodajalničnih vratih v veži ključavnico in tako prišel v prodajalnico. Tukaj ulomil je v mizni predal in vzel 8 stotakov, okoli 25 starih šmarnih petic in 13 zlatih prstanov, vrednih 45 gld. Tat odšel je po isti poti, po kateri je prišel in ni zapustil za seboj nobenega sledu.

— (Umrljivost v Ljubljani.) Leta 1897. umrlo je v Ljubljani 1162 oseb, za 297 več nego leta 1896. Ta prirastek nastal je zlasti vsled inkorporacije Vodmata z deželno bolnico vred, ki je bila leta 1896 izven mestnega ozemlja.

— (Izgubljene reči.) Tekom meseca decembra bile so pri mestnem magistratu ljubljanskem zglazene naslednje izgubljene reči: osem denarnic s skupnim zneskom 61 gld. 88 kr., hranilna knjižica z vlogo 300 gld. in 20 gld. gotovine, trije zlati prstani, dve zlati žepni uri, star cekin, ženska pelerina, dve konjski odeji, črn klobuk in vrč iz kositra.

— (Najdene reči.) Pri mestnem magistratu ljubljanskem bile so tekem meseca decembra zglazene, oziroma oddane naslednje najdene reči: štiri denarnice s skupnim zneskom 57 gld. 60 kr., dva zlata prstana, srebrna žepna ura z verižico, zavoj obleke, klobuk za gospode, črn dežnik, dve palici, paket tiskovin in sveženj perila.

— (Iz ljubljanske okolice.) Snuje se društvo učiteljev in šolskih prijateljev za okraj ljubljanske okolice. Društvena pravila so se že predložila c. kr. deželni vladi v potrjenje. — Iz Šiške se nam poroča: Pri dopolnilni volitvi v krajni šolski svet za II. polovico šestletne dobe bil je izvoljen predsednikom g. J. C. Juvancič, posestnik in veletržec v Spodnji Šiški in njegovim namestnikom g. Ivan Jeras, posestnik v Gorenji Šiški. V odbor bila sta izvoljena v novo g. Jakob Matjan, posestnik v Gorenji Šiški in g. Anton Pogačnik, posestnik in vinotržec v Spodnji Šiški.

— (Iz Šmarja pri Ljubljani) se nam piše: Obč. predstojništvu bi bili prav hvaležni, ako bi

poskrbelo za ponočni mir Razgrajanje je že preveč nadležno. A treba bo znatne energije, kajti fantje mislijo, da jim je dovoljeno vse, ker jim daje „Gospod“ dober vzgled. Od dne 6. na 7. t. m. so fantje ob 1. uri ponoči lomastili po vasi, na čelu pa je hodil, fante komandiral in z njimi vpil — gospod kaplan I. D. Ljudje so mislili, da gori. Kaplan se menda drži načela: Ne ravnaj se po mojih dejanjih ampak po mojih besedah. Seveda je ta dušni pastir velik nasprotnik „Slovenskega Naroda“. Javno se sicer več ne upa proti njemu agitirati, a pod roko upliva na vso moč, da bi lista nihče ne čital in res je jednega naročnika ugnal v kozji rog in ga prisilil, da se ni več naročil. Iz tega pa nikar sklepati, da ljudje tega kaplana bogve kako spoštujejo.

— (Kmetška posojilnica na Vrhniki) imela je v mesecu decembru 1897 prometa 126.221 gld. 25 kr. Hranilnih vlog vložilo je 149 strank 45.165 gld 88 kr., vzdignilo pa 111 strank 15.355 gld. 27 kr. Stanje hranilnih vlog konec leta 1897 znaša 600.074 gld. 73 kr., katere se bodo tudi za naprej obrestovale s 4½% brez odbitka rentnega davka.

— (Hranilnice in posojilnice v Moravčah) 2. občni zbor bo dne 30. januarja 1898 o 3. uri popoldne v prostorih moravške šole.

— (Gasilnemu društvu v Novem mestu) je finančno ministerstvo dovolilo prirediti v društvene svrhe efektno loterijo.

— (Bratno društvo v Trebnjem.) Novi odbor bralnega društva sestavlja se je tako le: Gosp. J. Ruprecht, lekarnar, predsednik; g. K. Semen, blagajnik; gg. I. Laibacher, A. Jerše in G. Specler, odborniki in gg. I. Aljančič in K. Novak, namestnika.

— (Koroške novice) S 1. januarjem se je v Celovcu upeljal nov davek: na vino, katerega imajo doma zasebniki. Za hektoliter je treba plačati 3 gld., za vino v steklenicah pa po 10 kr. od vsakega litra. — Pri občinskih volitvah so tudi v Pokrčah zmagali nemškutarji vzlic silnemu odporu od slovenske narodne strani. Na vse načine goljufajo nasprotniki: sedaj so si izmislili novo sredstvo, namreč s pooblastili, s tem, da prenarejajo roke, kadar bi se imela vršiti volitev. Tako so sleparili v Hodičah in zmagali končno. V Št. Jakobu v Rožni dolini so — kakor je bilo pričakovati — prodrli zopet Slovenci s svojimi kandidati. Tudi nemškutarji, katerih se menda v ni jednem kraju na Koroškem ne pogreša, bi se bili radi udeležili volitev; a grozdje se jim je zdelo prekislo — premalo jih je. — Deželni zbor koroški se snide dne 10. t. m. v zasedanje. Precej v prvi seji se bode obravnavalo o predlogu deželnega odbora glede upeljanja avtentičnih deželnozbornih sejnih zapisnikov in izdajanje stenografičnih posnetkov deželnozbornih obravnav. Radovedni smo, kaj spravi deželni odbor s tem svojim predlogom na dan.

— (Deželni zbor štajerski.) Iz Gradca se nam piše 10. t. m.: Danes je imel naš deželni zbor svojo drugo sejo v letošnjem zasedanju. Posebnega se ni primerilo nič. Znani krščansko-socijalni-nemško-nacionalni poslanec češkega rodu baron Rokitsky je podal dva samostalna predloga; z jednim je nasvetoval ustanovitev deželne hipotečne banke, z drugim znižanje obrestne mere za hipotečna posojila vseh štajerskih hranilnic. Deželni odbor je predložil dež. zboru načrt zakona glede varstva divjačine in spremembe lovskega zakona. Ta načrt je dež. zbor odkazal dež. kulturnemu svetu v posvetovanje. Dež. odbor nasvetuje, naj se čas varstva divjačine skrajša za dva meseca, v vinorodnih in sadjorodnih krajih pa naj je dovoljeno, da sme vsak posestnik na svojem svetu zajca ubiti, občinski lovi pa naj se več ne oddajajo v zakup. Sploh bo imel dež. zbor priliko, ukreniti marsikako gospodarsko važno stvar, pa tudi političnih debat je z vso gotovostjo pričakovati.

— (Deželni zbor koroški.) Iz Celovca se nam piše: Današnja prva sejo dež. zbora je otvoril glavar Goßs z daljšim govorom, v katerem je zlasti proslavljal bivšega predsednika Schmidt-Zabierowa. Za njim je s popolnoma brezbarvnim govorom pozdravil dež. zbor novi dež. predsednik vitez Fraydenegg. Značilne so bile volitve v finančni, verifikacijski, stavbni in juridično-politični odsek. Slovenci imamo tri poslance, a nemška večina je volila samo Murija v brezpomembni verifikacijski odsek, v ostale odseke pa ni volila nobenega Slovenca!

— (Deželni zbor tržaški.) Slovenski deželni poslanci se včerajšnje seje dež. zbora tržaškega niso udeležili, pač pa sklenili, da sploh ne vstopijo v dež. zbor ter to sporočili namestniku in dež. glavarju-županu.

— (Razpisane službe.) Mesto davčnega oficijala na Kranjskem za direktno davčno službovanje I. instance v X. čin. razredu, eventualno mesto davčnega adjunkta v XI. čin. razredu. Prošnje v 4 tednih predsedstvu fin. ravnateljstva v Ljub-

ljani. — Na jednorazredni ljudski šoli v Adlešičah mesto učitelja voditelja z dohodki III. plač. razreda, z vod. doklado in prostim stanovanjem in na štirirazredni Franc. Jožefovi ljudski šoli v Črnomlju začasno učno mesto, ki se more oddati tudi učiteljici, ako bi se ne oglašili moški prosilci. Prošnje do dne 20. januarja okr. šolskemu svetu v Črnomlju.

* (Najpremožnejši mož južne Amerike — Avstrijanec.) Ilustrovan ameriški list, kateri izhaja v Buenos Ayresu v španskem jeziku, prinaša sliko ter živopis najbogatejšega lastnika ladij, Nikolaja Mihanoviča. Mož ima 812 parnikov in jadrenic. Leta 1867 je prišel kot ubog pomorščak iz Dalmacije v južno Ameriko, kjer je sedaj tudi avstrijsko-ogerski konzul.

* (Strašen umor.) se je zgodil v Dobnu na ruskem Poljskem. 26. decembra m. l. so našli vso židovsko družino Kramarja Aarona Roichhändlerja umorjeno: oče, mati in troje otrok, vsi so ležali s prerezanimi grli v krvi na tleh. Roparski morilec je odnesel seveda vse denarje židove.

* (Novoletna darila.) Na Francoskem je bila v prejšnjih časih navada, dajati za novo leto prekrasna in jako dragocena darila. Tako je n. pr. dobila hči Filipa Orleanskega od svojega očeta neštevilno malih statuet v vrednosti 800.000 liver. Grofiji de Geslis pa je dal orleanski vojvoda k 30. rojstvenemu dnevu punčko v naravni velikosti, — okrašeno z dijamanti in drugimi dragocenostmi — katere je sedela pred pisalno mizo. Druge mlade dame so dobivale od svojih kavalirjev šopke od samih biservov, ali kočije, v katere so bili vpreženi krasni konji. No, pozneje so poslali darovalci štedljivejši in obdarovanke so se morale zadovoljiti s skromnejšimi vezili.

* (Rafiniran umor.) V Estergötlandiji na Švedskem je umrl pred pol letom kraljevi komornik baron Taube. Pozneje se je začelo sumničati, da je Taubeja zastrupila lastna soproga, kar je potrdila zlasti tudi nevesta njegovega sina, gđc. Jägerskjöld. Dognalo se je, da je bil baron Taube zastrupljen, in njegova soproga je morala v zapor. A izvedelo se je tudi, da je imela poprej gđc. Jägerskjöld s starim baronom intimno razmerje, katero ni oslabilo brez nasledkov. Razum tega je dobilo sodišče pismo, v katerem priznava Jägerskjöld, da je ona zastrupila barona. Trdila je, da je pismo ponarejeno, zlasti ker je bilo s svinčnikom pisano ter potem s črnilom prevlečeno. A pozneje je vendar priznala, da je pismo pisala ona sama, sploh se je vedla jako sumljivo, tako da je bilo sodišče primorano, zapreti tudi njo, ker je bržčas ona umorila svojega nekdanjega ljubimca. Domneva se, da ima Jägerskjöld komplicirano bolezen na umu.

Darila

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospodji magistratni uradniki v Ljubljani 44 kron 80 vin., kot prebitek doneskov istih za venec na krsto gospe Ivane Gutnikove. — Gosp. Janko Novak, trgovca na Viču 3 krone 2 vin., kot preostanek od balibanja z geslom: „Sv. Ciril in Metod, vodita slovanski rod! — Skupaj 47 kron 2 vinarja. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“. Št. 2. Vsebinska: P. Leska: V ime sprave! — Carniolus: Iz starih časov. — Ivan Krulac: Kdaj so električni tokovodi človeškemu življenju nevarni, in kako naj šola mladino opozori na to nevarnost? — Fr. Orožen: Ustavoznanstvo. — III. občni zbor „Društva za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani“. — Književnost in umetnost. — Naši dopisi. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva. — Listnica upravnništva.

— „Nova nada“. — Zbornik zabave i pouke. — Knjiga 1. Svezak 3. i 4. Izdao Vladimir I. Teharski. — V poslednjem času se je začelo mej hrvaškim in slovenskim dijaštvom zopet gibanje. Srednješolci so si v Zagrebu ustanovili svoj zabavni in poučni mesečnik „Nova nada“, a velikošolci izdajajo v Pragi politično-znanstveno revijo „Nova doba“. Še ta mesec pa izide na Dunaju moderni zbornik za leposlovje, znanstvo, umetnost in kritiko „Mladost“, katere založniki so sicer hrvaški akademiki, sotrudniki pa moderni pisatelji skoraj vseh narodov od Aškerca do E. Zole, od G. Brandesa do V. Vereščagina, od Šandor Gjal-skega do Prevosta. „Mladost“ bo torej tudi za stopnica jugoslovanske moderne, v katere kolu bodo brezizjemno vsi slovenski novostrojniki. Vsi ti trije zborniki izhajajo v slovenskem in hrvaškem jeziku; doneski, kateri se določijo v drugih jezikih, se z avtorizacijo prevedo. — Najnovejša številka srednješolske „Nove nade“, strmeče za modernimi idejami in zagovarjajoče novo strujo v vseh panogah umetnosti, prinaša to-le vsebino: Zvijezda. Pesem. M. I. Bunjevca. — San. Pesem. Sil. Mil. Neretvanin. — Najvna gazetica. Pesem (slov.). Zvonoslav Zor. — Brezvspešni nauk. Pesem (slov.). Janko Miliščin. — Narodna pesen (slov.). B. Potočan. — Pesnica o pisarji (slov.). Zvonoslav Zor. — Neshvačeni

genij. (Črtice.) Matija. — Prijelom. Drama u jednom činu. — Marko. Spisal I. Martinovec (slov.). — Robovanje. Napisao B. Vinkov. — Naš Matič. Povijest. — Fran. Govékar. — Književne bilješke. S. M. — Literarna kronika. — Kazališna kronika. — Pabirci po tujim literaturama. — Biografije. — Mlada Hrvatska. — Iz djačkih krugova. — Po tolikoletnem žalostnem mrtvulu mej našim dijaštvom morajo taki pojavi vsakogar prav veseliti, saj so dokaz, da se dijaštvo nič več ne zanima za „bez-nice“ in „vitežko“ pretepanje, ampak se tudi uči in resno dela. Naj bi ostalo tako!

Telefonična in brzojavna poročila.

Gradec 11. januarja. V današnji seji dež. zbora je nacijonalec Walz predlagal, naj se danes določena volitev odsekov odloži, češ, da Nemcem ni mogoče delovati v odsekih skupno s konservativci, zlasti ne s tistimi, ki so državni poslanci. Rokitsky je naravnost imenoval več konservativnih poslancev, s katerimi ne more noben pošten Nemec sedeti v enem odseku. V imeni veleposestnikov je grof Stürgh izjavil, da ne morejo vzlic svojemu nemškemu stališču pritrditi Walzovemu predlogu, naj se gotovi poslanci ne volijo v noben odsek, da pa je klub dovolil svojim članom, naj glasujejo, kakor hočejo. Walzov predlog je propal; niti nacijonalcii niso zanj glasovali. Potem se je vršila volitev odsekov.

Gradec 11. januarja. Neki bosanski častnik je imel z nekim nemškim visokošolcem dvoboje. Visokošolec je bil nevarno ranjen.

Dunaj 11. januarja. Želja „N. Fr. Pr.“, ki je zajedno glavni organ ministerskega predsednika Gautscha in razupitega Wolfa, naj bi se socijalni demokratije ne uprli Koliskovemu predlogu, da mora biti na vseh dolenjeavstrijskih ljudskih in meščanskih šolah nemščina učni jezik, se ni izpolnila. Socijalni demokratije so priredili shod, katerega se je udeležilo nad 1000 oseb in kateri je odločno protestoval proti rečenemu predlogu.

Dunaj 11. januarja. Na včerajšnjem dvornem plesu je cesar jako dolgo govoril s prof. dr. Rando in načelnikom kluba čeških veleposestnikov, grofom Palffyjem. Pogovor se je nanašal na politične razmere na Češkem in se je cesar jako pohvalno izrekel o prejenljivem postopanju čeških poslancev.

Dunaj 11. januarja. „Ostd. Rundsch.“ prijavlja brzojavko iz Prage, iz katere se da sklepati, da hočejo Wolf in tovariši tudi v češkem dež. zboru začeti obstrukcijo.

Praga 11. januarja. V današnji seji dež. zbora je posl. dr. Baxa podal protest proti postopanju dež. maršala napram nekemu njegovemu predlogu. Razprava o predlogu grofa Buquoi, naj se voli poseben odsek, kateri naj stavi predloge glede uredbe jezikovnega vprašanja in razprava o predlogu dr. Schlesingerja, naj se razveljavijo jezikovne naredbe, je določena za četrtek. Buquoi je postavil svoj predlog v porazumljenji z mladočeško stranko, katere je vsed uplivov z Dunaja sklenila, iti v popušcanji do skrajne meje, samo da prepreči izstop nemških poslancev iz dež. zbora. Iro in Wolf sta podala interpelacijo, v kateri se pritožujeta, da se jima praško prebivalstvo kaže sovražno in zahtevata, naj se zasedanje dež. zbora odloži in naj se dež. zbor skliče v kako nemško mesto na Češkem.

Inomost 11. januarja. V današnji seji dež. zbora je Grabmayr predlagal, naj se prekliče jezikovne naredbe.

Narodno-gospodarske stvari.

Zakaj ni računskih zaključkov nekaterih posojilnic na dan?

(Dalje.)

Kje so pa kozli? — V kontu izgube in dobička. 1. Iz prometa rasvideti je, da je bilo na obrestih prejetih 3085 K 1 vin., tu pa je vpisanih le 2668 K 33 vin., 416 K 68 vin. je pa odpisanih, ker iznašajo toliko predplačane obresti za l. 1897. Proti temu bi ne ugovarjali, ker je tako skrajšanje ne le dopustno, nego celo uzusno; pač ne pri večini naših posojilnic, vendar pa pri marsikaterih denarnih zavodih, ali do cela nova je metoda, znesek predplačanih obrestij odračunati od prejetih, potem ga pa še jedenkrat v „debet“ postaviti, in tako dobiček zanj zmanjšati ne le jedenkrat, kar je pravilno, toda dvakrat, — kar je ne le nepotrebno, ampak tudi protipravilno. —

2. Za tiskovine je sares izdanih 110 K 2 v. ali vendar ne pride ves ta znesek v izgubo, ker je vrednost tiskovin z iznosom 33 K 16 v. postavljena mej aktiva bilance, postaviti bi bilo toraj le ostanek 76 K 86 v. v izgubo, ker je le toliko pri tiskovinah izgubljenega. — Ko bi bila le ta dva pogreška v tem računu, zvišal bi se torej dobiček za 449 K 84 vin. — Ali

3 je v prometu zaračunen mej izdatki iznos 5 kron pod naslovom „razni“ — in jedino le kozlu je mogoče zaslediti, da so 4 izmej njih tisti v bilanci mej aktivi zaračuneni delež pri „Ljudski posojilnici“ — 5. krona morala bi se postaviti kot nevratljiva pristopnina ali vpisnina mej izgubo. —

4. Za razne poplave pri inventarju je mej izdatki vpisanih 20 kron, — ali te je treba, ker se z njimi menda ni izvišala vrednost inventara, vpisati mej izgubo. — Da bi se bila vrednost inventara s temi popravami zvišala, potem bi se moral za 479 K 87 vin. nakupljen inventar, od katerega vrednosti je 51 K odpisanih, z iznosom 448 K 84 vin. vpisati mej aktiva. (Konec prih.)

Cenene esence, katere se čisto primešajo santalni esenci, da je cenejša, so vzrok ledičnim boleznim, radi katerih mladina čisto toži. Ako rabiš pristni **Santal-Midy**, veš, da imaš čisto zdravilo, ki se ne pokvari ter te ozdravi tekom 48 ur brez vsakih posledic. (11—1)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jakoba Opeke zemljišča v Dolenji vasi, cenjena 2074 gld., dne 13. januarja v Cirknici.

Andreja Hrasta po Tereziji Hrast izdražbana posestva v Zatičini za cene 3502 gld., 1301 gld. in 1947 gld. (relicicacija) dne 13. januarja v Zatičini.

Jožef Anžur zemljišče v Radohovi vasi, cenjeno 750 gld., dne 13. januarja in 10. februarja v Zatičini.

Antona Oblaka posestvo v Prelesju, cenjeno 2788 gld. 50 kr., dne 13. januarja in 11. februarja v Škofji Loki.

Mihe Šajna posestvo v Čeljah, cenjeno 2335 gld., dne 14. januarja in 14. februarja v Ilirski Bistrici.

Marije Straucar zemljišče v Ustji, cenjeno 3006 gld., dne 14. januarja in 14. februarja v Vipavi.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 6. januarja: Valentin Šolar, železniški delavec, 43 let, Vodmat št. 14, srčna hiba.

Dne 7. januarja: Ivan Bizjak, delavec, 45 let, Poljanska cesta št. 55, pljučnica. — Lorenc Mav, učitniški paznik, 43 let, Dolenjska cesta št. 8, spridenje jeter.

Dne 8. januarja: Jožef Vašek, molarjev sin, 1¹/₂ leta, Mestni trg št. 11, davica.

Dne 9. januarja: Katarina Kaintz, šivilja, 65 let, Poljanski nasip št. 14, otrpneje pljuč.

Dne 10. januarja: Albert Schwarzman, delavčev sin 1¹/₂ meseca, Mestni trg št. 11, oslabiljenje.

V deželni bolnici:

Dne 4. januarja: Anton Korbar, posestnik, 47 let, pljučnica.

Dne 5. januarja: Jakob Semrajec, delavec, 60 let, pljučna oteklina.

Dne 6. januarja: Anton Fröhlich, delavec, 76 let, ostarelost. — Apolonija Mamilović, delavčeva vdova, 77 let, kap.

Dne 7. januarja: Simon Hribar, posestnik, 40 let, ustni krč.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Januarj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
10.	9. zvečer	741,3	5,6	brezvetr.	oblačno	
11.	7. zjutraj	743,3	5,0	sl. svzh.	dež	11
	2. popol.	744,4	8	sl. szah.	skoro obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 5,0°, za 7-7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 11. januarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	35	"
Avstrijska zlata renta	121	"	70	"
Avstrijska krona renta 4%	102	"	55	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	20	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	65	"
Avstro-ogerske bančne delnice	942	"	—	"
Kreditne delnice	355	"	80	"
London vista	120	"	05	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	82 ¹ / ₂	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov	9	"	53	"
Italijanski bankovci	45	"	40	"
C. kr. cekini	5	"	69	"

Urarskega pomočnika

z dobrimi spričevali in večletno prakso vsprejme takoj

Plačilo se pismeno naznani. (63—8)

Jože Serjun
urar v Idriji.

Srečke za princa Evgena spomenik.

Glavni dobiček:

75.000 kron.

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

Žrebanje
11. februarja.

(71—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dne 10. januarja 1897.

4%, državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	160	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	"	—	"
Dunavske srečke 5%, po 100 gld.	128	"	25	"
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ %, zlasti zast. listi	98	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"	25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	457	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	27 ¹ / ₂	"

Globoko užaljeni javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem vest, da je Vsemogočnemu dopadlo k sebi poklicati gospodično

Apolonijo Hočevnar

po kratki bolezni, prevideno s svetimi zakramenti, danes, dne 10. januarja, zvečer ob 6. uri v 82. letu svoje starosti.

Pogreb drage rajnice bo v sredo, dne 12. januarja, ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti Pred škofijo šte. 18.

Svete maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Blago pokojnico priporočamo v molitev in v spomin.

V Ljubljani, dne 10. januarja 1898.

(74)

Žalujoči ostali.

Trgovski pomočnik

dobro izurjen v trgovini z mešanim blagom, vešč slovenskega in nemškega jezika, želi svojo sedanjo službo premeniti. (36—3)

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“

Za varstvo občinstva proti vsem ponarejanjem brez vrednosti imam odalej to oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pristen

BALZAM

(Tinctura balsamica) iz angelja varuha lekarnar in tovarne farmacevtskih izdelkov

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Po zdravstvenem oblastvu preiskušeno in ocenjeno. Najstarejše, najreelnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, tolažeče prsne in pljučne boli, krč v želodcu itd. za notranjo in zunanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim tobolem, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarnar pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim cenejše ponarejenje. Paši naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stoječo! Ponarejalci in posnemovalci mojega jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih posnarejenih, obemstvo slepečih družih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarnar (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Cena franko za vsako pošto postajo na Avstro-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti poprejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (837—30)

Paši naj se vedno natančno na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka stekleničica.

Adolf Thierry, lekarnar v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17—7)

Drvarji

kateri tudi oglie žgati znajo, dobé za več let službo in dobro plačo.

Kje? pove upravništvo „Slov. Nar.“. (78—1)

Stenografa

za slovensko in nemško pisavo (tudi dijaka) vzprejemam takoj.

Dr. Valentin Krisper
odvetnik v Ljubljani.

(66—2)

Avstro Hungarian

Paper Vestas

Papirnaté vžigalice.

Senzacijonelen nadomestek

za

voščene, kakor tudi švedske vžigalice.

Gorilna doba jedne vžigalice

5 minut.

Se dobivajo v vseh boljših specerijskih trgovinah in v vseh tabačnih prodajalnicah. (1965—5)

Glavni zastopnik:

Julij Schillinger v Ljubljani.

VIZITNICE Národna Tiskarna.

priporoča

Priporočam svojo bogato, veliko zalogo vsakovrstnih (29—3)

ur in verižic
prstanov, uhanov itd.

posebno veliko izbero

gg. ženinom in nevestam

po najnižjih cenah.

Vabim na mnogobrojen obisk ter pošiljam cenike po pošti zastoj.

FR. ČUDEN

urar v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.